

ПРИМОРСКЕ НОВИНЕ

ЛИСТ ССРН ОПШТИНЕ БУДВА

ИЗЛАЗИ ПЕТНАЕСТОДНЕВНО

ГОДИНА XV

БРОЈ 281

25. СЕПТЕМВАР 1985.

ЦИЈЕНА 10 ДИНАРА

СЈЕДНИЦА ПРЕДСЈЕДНИШТВА ОК СК

ПЛНОВИ КАСНЕ

ПРЕДСЈЕДНИШТВО ОКСК, из сједници од 9. септембра, разматрала је задатке СК у доношењу средњорочних и дугорочних планова развоја. У материјалима као и у дискусијама на овој сједници констатовано је да се на овим важним и одговорним пословима доста касни и то на свим нивоима. Један од разлога кашњења, поред осталог, је и то што се дуго чекало на доношење новог Савезног закона о друштвеном планирању. Драган Гадовић, начелник Одјељења за привреду ОСБ Будва, који је подnio уводни излагање, нагласио је да годишње и средњорочне планове развоја, по новом закону обавезно треба усклађивати са Дугорочним програмом економске стабилизације. И Веселин Јовановић, директор Сектора за развој „Монтенегротуриста“ истакао је да основне организације у овом колективу још ништа нијесу учиниле на припремама за доношење плана развоја. Но, сада треба сечкивати да ће се активност на овим пословима интензивирати. Иначе, сви планови морају полазити од основне поставке — постизање већих ефекта на бази бољег коришћења постојећих капацитета, продужења туристичке сезоне и даљег проширења и обогаћивања туристичке понуде, јер се, како је рекао Јовановић, у средњорочном плану можемо осланјати само на сопственим финансијским средствима.

Предсједник Општинске скупштине, Љубо Раденовић је изразио бојазан да се кашњење у доношењу пла нова не одрази на њихов квалитет и заложио се да се у највећој мјери афирмише нови систем планирања, истичући посебно потребу планирања „без острва“ — тј. заједничко сагледавање потреба свих субјеката пла нирања.

Секретар Предсједништва ОКСК, Владо Дулетић је указао да је потребно убрзати активности на изради планских докумената, али не на рачун њиховог квалитета. Полазне основе морају бити: повећана ефикасност привреживања и повећања запослености што је све у функцији економске стабилизације. Посебна оба веза остаје развој друштвено-економских односа као и осposobљавање кадрова.

Основни закључци који су се на овом састанку ис кристалисали су: да све основне организације Савеза комуниста анализирају што је до сада урађено и утврде конкретна задужења и рокове за све носиоце послоса на изради планских аката; потребно је, такође, да се све основне организације упознају са садржајем и интенцијама новог Закона о планирању, као и што прије обезбедјиди одговорајући методологији планирања усаглашену са новим законом. Врло је важно да се у процес планирања укључе читави радни колективи и грађани мјесних заједница, како би свако видио своје место у реализацији планских задатака.

И на крају, предложено је да се формира једно координaciono тијело које ће синхронизовати све ове активности.

В. Станишић

...Утврђује се да се Повеља о братимљењу — као симболу трајног и неразрушивог братства међу општинама Будва и Пакрац — потпише на свечаној сједници Општинске скупштине Пакрац у поводу Дана ослобођења Пакраца 13. IX 1985. (Из одлуке Општинске скупштине Пакрац на 27. сједници одржаној 15. II 1985.).

ПОТПИСАНА ПОВЕЉА О БРАТСТВУ СА ПАКРАЦОМ

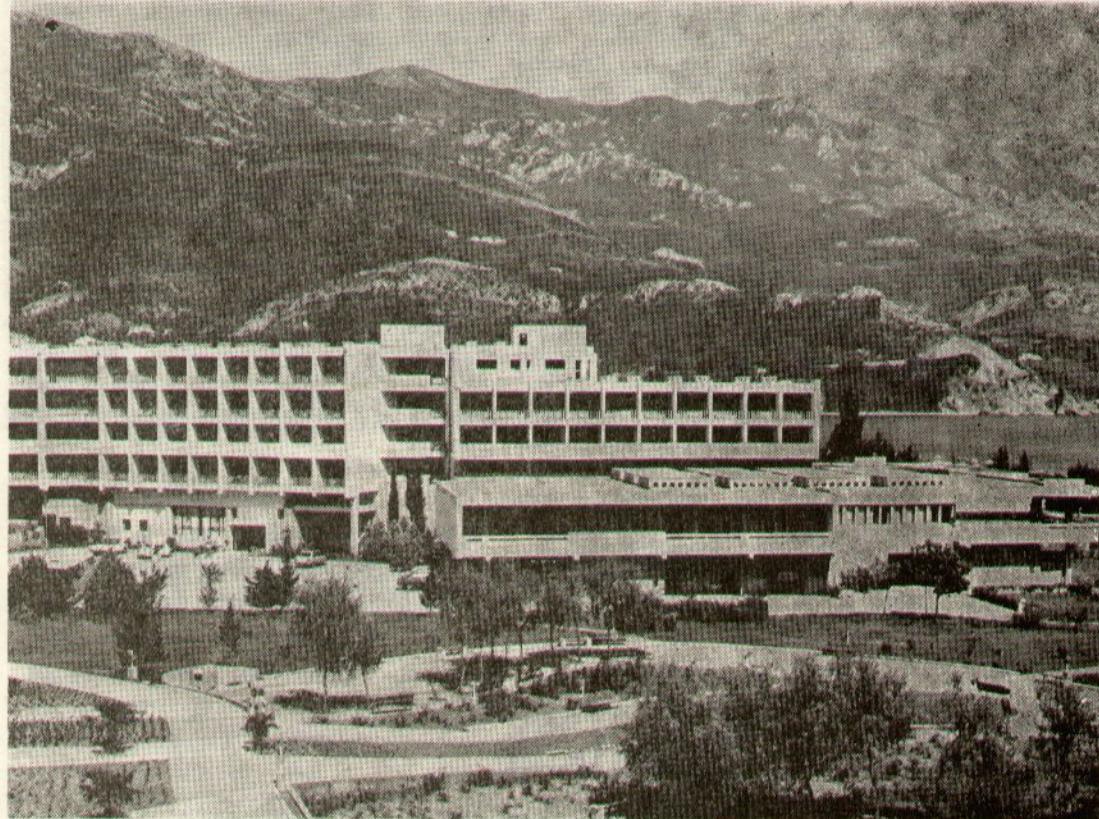
— Наше двије општине спаја слободарски дух и слободарска традиција у вјековну борбу противу освајача и неуништива тежња за слободом и слободарским развијеним, — ријечи су предсједника општине Пакрац, другог Антуна Ајмана изговореног 13. септембра на свечаној сједници Скупштине општи-

не Пакрац, којој су присуствовали представници друштвено-политичког живота општине Будва и Пакрац.

Нема сумње да је одлука о братимљењу коју су донојиле двије општине израз обостране жеље да се давно стечено пријатељство утемељи једним таквим чином. Из већ забиљеженог свечаног

говора друга Антуна Ајмана предсједника Скупштине Пакрац, најбоље се види када је започело и колико дуго траје братско пријатељство људи из наших крајева:

— Непосредан додир наших двеју општине успостављен је преко Јована Зеца-Јола, који је у нашем крају почeo службовати као пра (Наставак на 2. страни)

ТУРИСТИЧКА ПОСЕЗОНА НА НАШОЈ РИВИЈЕРИ ДАЈЕ РЕЗУЛТАТЕ ИZNAD ОЧЕКИВАЊА

ХОТЕЛИ НА МЕТИ СТРАНАЦА

* Сви хотели на подручју наше општине током септембра сасвим попуњени, а тако ће бити до половине октобра * „Авала“ за ову зиму већ уговорила 10.000 ноћења

ПОСЕЗОНА НА ПОДРУЧЈУ наше општине даје резултате изнад свих очекивања. Иако је крај септембра у хотелима од Будве до Петровца готово нема слободних мјеста. Њих су испунили углјавном туристи са подручја Западне Европе. Што посебно охрабрује тако да све били до половине на

редног мјесеца, што значи да ће и по броју ноћења, а сигурно је и по девизији же ти бити надмашене све до садашње сезоне.

Збиља има разлога за задовољство какве нам Љубо Радановић, директор ОУР „Авала“. — Ми смо речимо већ са првим данима септембра испунили годишњи план, а све преко тога је чист добитак.

И једна новина везана за ову организацију: хотел „Авала“ ће радити и током зими. Већ је уговорен боравак више група туриста који ће остварити око 10.000 ноћења. Наравно рачуна се и на посјету индивидуалаца, што значи да ће и зимус бити по

зона и посезоне. Да је било и много више кревета него што их има били би попутњени гостима. И овдје ће го стију бити све до првих новембарских дана, а ванпансионски промет је такође изванредан.

У Светом Стефану су задовољни посјетом и прометом не само у сезони него и ових дана. Кају овдје је то и даље траје а гостију ће бити дosta и током октобра.

— И ми смо премашили план, објашњава нам Војо Гретовић, директор ОУР „Палас“ у Петровцу. — По славајемо много боље него прошле сезоне. Коначно, ако се изузму неке ситније ствари које треба отклонити наш град је тек сада коначно пре болио ране од земљотреса, тек сада смо у ситуацији да мирно радијмо. Радује нас и то што су нам многи гости повратници — они који већ неколико сезона долазе у наше мјесто на одмор. То најбоље говори да имамо добре природне услове за одмор, добре објекте и послуту у њима.

Сезона још траје и у радничким одмаралиштима којих је на подручју наше општине дosta. У њима дјелом одмарaju радници колективи чије су власништво а дјелом инострани гости.

С. Г.

(Наставак са 1. стране)
востанни свештеник године 1937. па до почетка рата 1941. — рекао је друг Ајман. — Он се, на позив КПЈ, међу првима дигао на устанак и постао један од организатора устанка у пакрачком крају. Јован Зец је после тога убрзо постао легендарна личност и познат под надимком Поп Јоле. Борио се за идеје које је истакла КПЈ, рекао је предсједник СО Пакрац.

Говорећи даље о разлогима за братимљење друг Ајман је истакао:

— У нашим двадесетпетогодишњим везама није било застоја, и у неколико наврата показали смо обострано да постоје велике могућности за свестранije повезивање. Затим је предсједник набројао области могуће сарадње: размјена кадрова у области угоститељства, солидарност, осигурување потребних девиза...

— Пакрацу и његовим радним људима и грађанима по себи је част, рекао је он, што су стекли Будву за свог побратима.

Овај свечани чин братимљења протекао је у изванредној атмосфери сусрета двеју делегација и размјени културних програма. Треба рећи да је Будву у том кратком или богатом сусрету пре дставио Фолклорни ансамбл „Кањаш“, који је успјешно извео најпознатије пјесме и игре из наших крајева.

У име Скупштине општине Будва, домаћине је поздравио предсједник Љубо Раденчић, рекавши да је жеља грађана и радних људи Будве да братство између два града, утемељено на искуствима револуције, треба и мора да се настави конкретним видовима сарадње у области културе, друштве ног живота и привреде.

Путеви братства и пријатељства, увијек отворени, сад су били печат свакоднне вне обавезе свих нас да они што су представници друштвено-политичких организација прихватили као обавезу заиста претворимо у љепшу и сретнију будућност на до бродит наше цијеле социјалистичке заједнице.

В. СТАНИШИЋ

ИСТИЧЕМО

КОМУНАЛЦИ „ПРОЛИСТАЛИ“

ГРАБАНИ И ТУРИСТИ запазили су да су комуналне службе ове године у Будви прилично квалитетно испуњавале своје обавезе. Неко недавно, истина у шали рече: Ево, и наши комуналци пролистали.

Шала на страну, али у тој опаснији има доста истине.

Паркови и травњаци и простори уз шеталишта и магистралу ове године били су уређенији него ранијих година. Улице у Будви, Светом Стефану и Петровцу свакодневно су пране цистернама, и то је од стране јутарњих шетача и новопридошлих гостију посебно било запажено. Редовније је одвожено смеше, па је и у томе учинио пофак да се пред гостима не цвенимо, што је била појава ранијих година.

— Мјештани би у одржавању чистоће могли и требали да нам пруже више помоћи. Одлуку о начину и времену изношења смеше мало ко поштује. Не користе се одговарајуће кесе, а поред туристичке културе требали би да познајемо и ту основну комуналну културу, истиче директор ООУР Комуналне службе Лука Ђосовић.

Будислав Марковић и Блажко Кузман из ООУР „Зеленило“ истичу да су у овој комуналној организацији сви до једног допринијели на бољем одржавању паркова и постојећих зелених површина, као и уређењу нових травнатих терена и цвијећњака.

— Средства за ове потребе довољно немају. По себан проблем је што новоизграђени објекти нијесу приведени намјени како је то пројектима предвиђено. Помоћ је и у овом послу потребна од грађана. Кроз организоване акције сви би требали да допринесемо да се уреде простори око зграда где стапајемо. То се ради у цијелом свијету, па могло би и код нас, каже директор ООУР „Зеленило“ Будислав Марковић.

Директор КСРО „Јужни Јадран“ Никола Лијешевић сматра да су комунални ове године на свој начин биле „свијетла тачка“ у Будви. Истиче да је СИЗ за комуналне послове, само за чистоћу и зеленило ове године одобрио девет милиона динара, и да је такав потез дао и резултате. Сматра да у Петровцу треба још више учинити на побољшању комуналнија.

Д. Н.

ПРИМОРСКЕ НОВИНЕ

Лист ССРН општине Будва. Уређује: Редакционски колегијум. Главни и одговорни уредник: Владимира Станишић. Издавач: Културни центар Будва. Адреса редакције: „Приморске новине“ — Будва, телефон: 41-194 — Број жијоро-рачуна 20710-603-1809 код СДК Будва — Штампа: РО здравствене промиводе и услуге „Андреја Палташин“ — Котор — Преплатна: годишња 350 дин.; за иностранство 10 долара. — Рукописи се не враћају.

РАПОРТ СА БРАЈИЋА

ЖИВОТ ЈЕ ПЈЕСМА...

Септембар се у чудном не ком сунцу прелама и људски би било да сви ми кренемо на обалу, да се још мало сунца нагледамо, и сунце нас. Међутим, свака работа има своје законитости, а војничка, рекло би се понајвише. Пут нас води на Брајиће, по врелом септембарском дану, на ратна бојишта. Дружимо се са људима задуженим да брину о нашој безбедности. То је вјежба — и нешто више од тога. Јер свако вјежба ће би морало садржати у се би велики дио стварности. И оне која се сада догађа — и могуће.

У средишту смо ватреног обручка кога покривају главе не окоснице брајићке стратеџије: десно нам је Космач, гледамо према чувеној Јеви, прослављеној из битака на Брајићима 1941., одакле је Буро Иванчевић, са тешким митраљезом покосио гомилу таљанских проконвојуљаша.

Лијево је Змијина Глава са које пријете минобацачи, а иза нас је Маинско-Брајићка Оба. Чедо Јелушкић, командант ТО Будва и Петар Петричевић, човјек задужен за стратегију, говоре о распореду јединица „Плавих“ и нашим. Атмосфера је напрегнута, војничка. Не пуша се, али су оружја ратничка ту. Пеко Лијешевић, резервни пуковник и Јоко Дапчевић, учесници битке на Брајићима, слушају пажљivo ријечи војника и постављају питања. Дискутују се. За тренутак се човјек, кроз ту причу, пренесе у некакву стварност. Из ријечи ових посљедњих, осјећа се атмосфера протеклих битака. Цијела стратегија је ипак заснована на ономе што је некад давно било. А је ли то давно било?

Ови некадашњи ратници, и ови данашњи што теоријски разгрну опасности и могућег непријатеља, здружени су за тренутак у цјелину, и то је, нема сумње, јако добро.

Ратничка ријеч се чује на Брајићима, пуша се из лаких и тешких наоружања, напредује се и повлачи, јуриша...

У групи двадесетак резервних старјешина, једно младо, лијепо лице: дјевојачко. Очи широм отворене, свака ријеч

се тамо нађе. Упознајемо се с дјевојком која носи ратничку, војну униформу...

— СТАНЕ КАПИСОДА, незванички ађутант Општинског штаба ТО — Будва. Та ко некако нам се представља она. Пратим вјежбу по службеној дужности. А било би ми криво да нисам ту. Ми слим да су моје другарице и моји другови пуно изгубили што нису чули прослављене ратнике, што нису чули што се дододило и што се све може дододити изнад Будве, на Брајићима.

Чули смо да је Стане Капији сода пјесник. Ако су сви људи пјесници, онда би за ову дјевојку требало рећи да би своју поезију требала озбиљније да схвati. Остали су нам њени стихови у памћењу:

Живот је море,
Живот је пјесма,
Галеб што кличе,
Пучина што вали за нечим
далеким...

Из ових ријечи слиједи и порука овог брајићког виђења наше свакодневнице.

Вјежба се завршава негде у подне. У свима нама остаје утисак да смо провели је дан напоран, али користан дан.

Р. Јовић
В. Станишић

ПОЖАРИ

(НЕ) БРИГА

Таман када смо се порадовали што ове сезоне дуж наше ривијере шуме нису гореле, што смо, ето, једно љето претурили без ватре — букању је. Овог септембра наши ватрогасци заједно са мјесним становништвом, војним резервистима и јединицама територијалне одbrane имали су заиста послу преко главе.

Некако истовремено ватра се појавила средином мјесеца на више мјеста: у Буљарици, код Скочидјевке у Режевићима, из над плаже Трстено. И док су пожари у Буљарици и Доњем Грబљу, који истина није на подручју наше општине, али је у непосредном сусједству, савладани релативно брзо, пожар у Режевићима је задао много главобоље. Дан и ноћ су ватрогасци из наше општине и они који су стагли у помоћ из Цетиња, Котора, Титограда водили огорчену борбу са ватреном стихијом. У помоћ су пристигли специјални авиони из Задра који су спријечили ширење ватре. Она је ипак захватила велики простор изнад јадранске магистрале и ширила се ка обронцима Паштровске горе. Огромни напори ватрогасца, мјештана и припадника територијалне одbrane и цивилне заштите којима су помогли припадници ЈНА уродили су плодом. Послије неколико дана борбе са стихијом пламен је угашен.

Мада још нису процијењене, штете су, извјесно је, велике. Изгорело је на стотине стабала маслина старијих по сто и више година, које поред тога што су биле „украс“ овог поднебља представљале су вјековима па и данас добар допунски приход становника.

Мада су ватрогасци и остали положили испит, не можемо се похвалити да смо били баш будни прије избијања пожара. Некако чим је завршена главна сезона опустили смо се, а то нарочито важно за мјештанске који ових дана чисте терен испод својих маслина које су веома добро родиле. Нису извукли никакву поуку из ватреног пакла овог јетра на Корчули. Тако је један непажљиви мјештанин изазвао пожар у Режевићима који нам је свима задао толико главобоље и донио што је још горе — велике штете.

На крају ћемо само рећи ово: није све у реду ако су будни само ватрогасци. Ако опасности од пожара нијесу свјесни и сви други, посебно они који су у прилици да га изазову баш спаљивањем траве и драча које су скупљене испод маслина, онда ето — невоље. Тако је било овога пута — надамо се да ћемо за убудуће извршили поуке.

С. Г.

**ЗАЈЕДНИЧКА СЈЕДНИЦА ОК ССРН
ОВ САВЕЗА СИНДИКАТА**

УСВОЈЕНИ ПРОГРАМИ

На заједничкој сједници предсједништва Општинске конференције ССРН и Општинског вијећа Савеза синдиката, одржане 16. септембра све године, разматрана су Правила о активностима у организовању радних људи и грађана за избор чланова делегација и делегата, као и мишљење мјесних заједница и радних организација о предлогу овог докумената.

У интересу обезбеђења пуне демократичности у изборима дата је пуне подршка предлогу да број предложених кандидата треба да буде већи од броја који се бира. Полазећи од специфично сти услова који ће бити присутни у нашој општини за вријеме одржавања предизборних и кандидационих зборова, усљед одсутно сти већег броја запослених радних људи, који користе продужене годишње одморе и налазе се у унутрашњости земље, а многи и у иностранству, предлаже се да се обавеза о присуству на зборовима измијени. Наиме, на предкандидационим и кандидационим зборовима, према томе, радни људи и грађани пуноважно би доносили сдлуге ако овим зборовима присуствују: у основним организацијама уздруженот радни и радни заједницама — најмање једна трећина запослених, а у мјесним заједницама — најмање једна пети на грађана.

Све остала примједбе Предлога Правила у целости су прихваћене.

На заједничкој сједници усвојен је Предлог програма друштвено-политичке активности Социјалистичког савеза и Савеза синдиката у спровођењу делегатских избора у 1985. години. Формиран је и Одбор за координацију активности у припремама и спровођењу избора од тринаест чланова.

Између осталог, вођена је расправа и размијењена су

мишљења око организовања и вођења јавне расправе о Нацрту изједначеног Устава СР Црне Горе и Нацрту Плана средњорочног развоја републике за период 1986-1980. године.

Основна организација СК српана управе предложила је да се скину дисциплинске мјере њеним члановима, изречене преје две године када је организација била распуштена. Предсједништво је разматрало овај предлог и закључило да ово питање организација још једном проучи, јер није прихватљиво брисање дисциплинских мјера без диференцијације.

Предсједништво ОК СК, на сједници од 9. септембра, предложило је Јово Гретовића, магистра политичких наука за руководиоца Марксистичког центра у Будви.

**На Јадранском сајму
ИЗЛОЖБА УЧИЛА И
КЊИГА**

На Јадранском сајму је од 11. до 16. септембра одржана изложба књига и учила под називом „Педагогика екс по“. Била је то прилика за образовне установе да се на једном мјесту упознају са новинама у издавачкој дјелатности намијењеној образовним установама.

На изложби су се представили издавачи књига, уџбеника и наставних учила из цијеле земље. Излагали су Републички завод за унапређење школства из Титограда, „Графос“, Грађевинска књига и „4. јул“ из Београда. Дјеље новине из Горњег Милановца и ПЕЛ из Вараждина. Учествовале су и специјализоване издавачке куће из Новог Сада, Сарајева и Ниша. Д. Н.

ВЕЧЕ СА ШЕРБЕЦИЈОМ

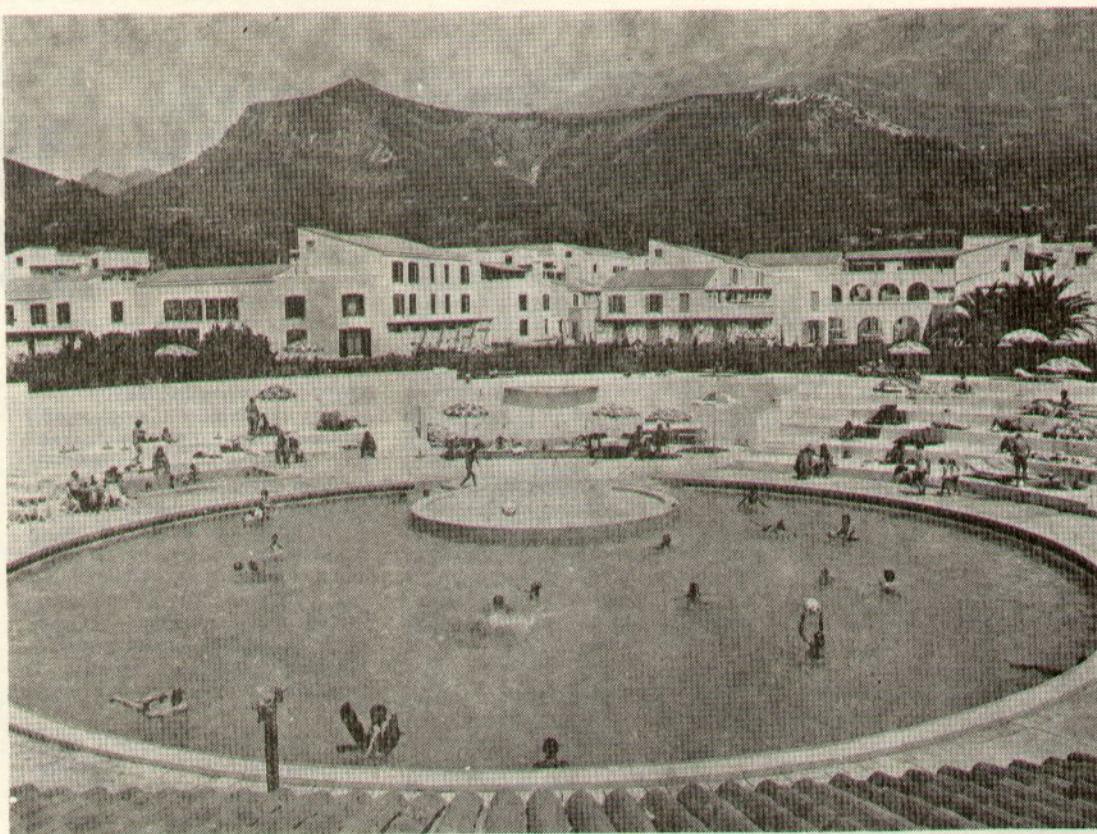
РАДЕ ШЕРБЕЦИЈА, глумац, пјесник, филозоф на „даскама које живот значи“, приредио је Буџанима једно незаборавно вече. Памтићмо тај први сусрет са великим умјетником, виртуозно изговорене пасусе најбољих Крлежиних опаски, пјесме казиване и отијеване, глума којом је хтио да нас одушеви, да нас забави и да нам се најчешћи подсмјехне.

Неухватљив, близак а тако далек, тако свој а тако наш, хтио је да нам се одужи за наш долазак и да се оправда за своје недоласке.

Глумио је као прави ренесансни глумац, који час и носи то име, пружа доживљај а у њему остаје толико недореченог, неизговореног. Остало је богатство умјетничког надахнућа, које ћемо надајмо се ускоро опет осјетити.

Раде нам је обећао да ће доћи са Карамазовима.

Бранислава Лијешевић

... ГРАДОВИ СУ ...

ПЈЕСМА - ИЛИ ГРАД

НЕКА АУТОРУ овог записа буде дозвољено да самог се бе цитира на почетку једног малог записа о Словенској плажи, коју више није најстаја рији Будвани неби препознали ако би озбиљно заштитили љепоту онога што су градитељске руке створиле у последњих неколико година.

Пјесма — или град? није као Хамлетово питање: Бити или не бити. Али је питање блиско тој озбиљности с којом је предходно постављено. Колико је времена требало да Будва добије један такав простор који се граничи са имагнацијом, избегава стварности а близак је и сну и ној.

Како ће човјек, који је на викао да на тој ледини послије земљотреса, види та-

мо лом и трску, заиста осјетити кад се одједном нађе у простору који је више и не што је ико од нас могао сањати. Дан би га можда и предварио, јер тај мали „словенски град“ (нека нам буде до звољена таква интерпретација Словенске Плаже), по да ћу можда и не ангажује чула као кад падне лијепа љетња ноћ. Али ноћу, тврдим, и најрођенији мјештани изгубе главу и препуште се дивотама које здање само по себи нуди. Сваки корак жбун или угао — сваки ресторан, калета, кавана, бутик, сваки прозор и цвијет је сам свијет за себе. Види се то по људима који ту обитавају. Ти хоћеш да лете на ћилиму из Хиљаду и једне ноћи, ти наши долазници, туристи, гости

ти — и браћа по мору, лебде кроз дивне ентеријере и при видне тунеле свјетlosti, и живијају у ономе што су им природа и човјек тутнули у чула. Дода ли се томе мало добре музике, умјерени маестрал који се искрада са мора, и сад већ пословична љубавност угоштитељског особљаја које је већ стекло светски реноме, — човјеку се учи и нестварно све око њега и мора да се запита: А што до тога раније нијесмо догурали?

А ћаво га знао? — гласио би наш пословични одговор.

— Али је добро што се то догодило сада. Зар то није прилика да се научимо и да се научимо и да на другим мјестима створимо градове-пјесме?

Раде ЈОВИЋ

НАШИ СУГРАЂАНИ

НЕУМОРНИ АКТИВИСТА МИЛАН

Клађић, вриједном активисти из Мјесне заједнице Будва I уручена повеља са плаштетом Републичке конференције ССРН Црне Горе, у нашем граду се чуло само ово: признавање је стигло у праве руке.

За овог изузетно вриједног човјека пензија у коју је не давно отишао не значи одмор. Напротив, он је наставио истим интензитетом којим је радио и прије пензију

ако нешто корисно не направи. Ту не мислим на себе: задовољан сам становом који ми је додијељен и пензијом. Желим да град у којем живим доживљава стални успон, да туризам који је обје основна грана привреде, доживљава још снажнији развој. Истина мој ујдо у свему томе је мали, али ако се тако сви понашамо збирје велики.

Милан Клађић је у витринама свог стана има више признања и награда за свој додасашњи рад. Посебно је његова активност истицана у вријеме земљотреса, када је дане и ноћи проводио у шатору где је са осталим друговима из Мјесне заједнице Будва I настојао да се угрежено становништво збрињи на прави начин, да што прије почне обнова порушених и оштећених дома.

— Сва су признања драга, представљају подстрек за даље активности. Ипак ово признање ми је некако најдраже јер је дошло од организације у којој сам највише радио, рекао нам је на крају Милан Клађић.

С. Г.

ОБНОВА СПОМЕНИКА КУЛТУРЕ

БРУЈЕ МАШИНЕ У СТАРОМ ГРАДУ

НЕИМАРИ ГРО „Неимар“ из Суботице управо су започели обнову старог града Будве, који је у земљотресу 1979. године порушен и у којем се живот не одвија већ шест и по година.

Припреме да се приступи овом сложеном послу, који грађевинари оцењују као по дуват стоећа су прикрајче. То показује брујања ком пресора и мотора кранова и мјешалица бетона постављених испред и унутар градских зидина.

— Прихватили смо обавезу да конструтивну санацију 184 порушене или тешко оптећене објекта завршимо за тринаест мјесеци, кажу оптимисти „Интеграла“ Драгана Жикић и Томислав Вуксановић.

Конструтивна санација иначе подразумијева изградњу

фасада и постављање кровова и дрвенарије на зградама, као и уређење међуспратних конструкција. Власници мајка остављено је да поставе водоводне и електричне инсталације и уреде ентелијер.

— Рок за завршење овог сложеног послла је кратак. Но, „Интеграл“ ће своје обавезе извршити, уз услов да нам пуну помоћ пруже инвеститор „Стари град“, и посебно власници зграде, истичу Жунић и Вуксановић.

У „Старом граду“ организација задужена је за обнову овог јединственог старог урбанијског језгра, уз то и споменика културе, арх. Јовица Зено вић саопштио нам је да ће овај грађевински подухват коштати милијарду и 170 милиона динара. Власницима зграда, каже он, остављено

је да сами уреде унутрашњост зграде према усвојеним пројектима о ревитализацији Старог града, необично значајног за културни и, посебно, привредни развој Будве, наглашава Јовица Зено вић.

Са власницима зграда упра во се потписују уговори о на чину додјеле и враћању кре дита. Једна трећина је уговор већ потписан, а има оних који зграде нуне на продају или у замјену за станове који су на коришћење добили послије земљотresa. Један број власника, истичу у „Старом граду“ постављају непри хватљиве услове да се овај сложен и одговарају посао, који се обавља друштвеним средствима уради како су стручњаци предвиђели.

Д. Н.

БЕДЕМИ ЉЕПШИ И ЈАЧИ

Обнова зидина старе Будве сваким даном добија у замаху. Камени прстен који опасује ово старо здање, на чијем је тлу живот почео прије два и по миленијума, а који је саграђен у средњем вијеку такорећи из часа у час добија свој првобитни изглед. Конзерватори и други стручњаци истичу да неимари „Геосонде“ реконструкцију и санацију бедема обављају брзо, квалитетно и — зналачки. Бедеми су, кажу они, љепши и јачи.

Директор ОУР Консолидација и фундирање у „Геосонди“ Будимир Миладић, шеф градилишта у Будви Митке Димитров и његови сарадници инж. Александар Пултан и дипл. економиста Радован Балетић на овом послу су од првог дана. Имају кажу ода брану екипу армирача, бушача, клесара камена, ињектирача и њихових помоћника. Сви раде такорећи дано ноћи.

То најбоље показује досадашњи њихов учинак после. Већ су саниране први и друга фаза бедема. Радови на првој фази почели су у октобру 1983. и завршени су у јуну 1984. године. Врједност радова била је 45 милиона динара.

Санација друге фазе дуже 320 метара почела је у ау густу 1984. и трајала је до јула ове године. Утрошено је 82 милиона динара.

— То је био дупло већи и далеко сложенији посао. За вршили смо га у договореном року и комисија за оцјењивање квалитета радова приликом примопредаје није имала ни једну примједбу на обављени посао, каже Митке Димитров.

Стручњаци и радници „Геосонде“ тренутно раде на санирању 160 метара бедема од хотела „Авале“ до комплекса цркава у Старом граду. Цијена овог послла уговорена је за износ од 42 милиона динара и радови ће бити завршени до краја октобра. С обзиром да је у питању дио зидина уз море при санацији се користи такозвани металуршки цемент.

Остаје да се обави санација и реконструкција дијела бедема испод градске цркаве. Очекује се тај посао завршити до краја идуће године и Будва ће добити камени прстен по коме је била препознатљива на фотографијама и разгледницама.

Д. Н.

НА РЕДУ МАНАСТИРИ

Обнова споменика културе пострадалих у земљотресу 1979. године добија све већи замах. Поред обнове прадских зидина старе Будве, у теку су радови на санацији цркава св. Иван, св. Тројица, св. Сава и Света Марија ин Пункта у њој. Радови су поверили „Геосонди“ из Београда чији су стручњаци и радници успјешно већ обавили санацију дувије фазе градских бедема.

Наредног мјесеца почеће обнова манастирских комплекса Градишта у Буљарци и Прасквице изнад Светог Стефана. Пројекте за њихову обнову урадили су

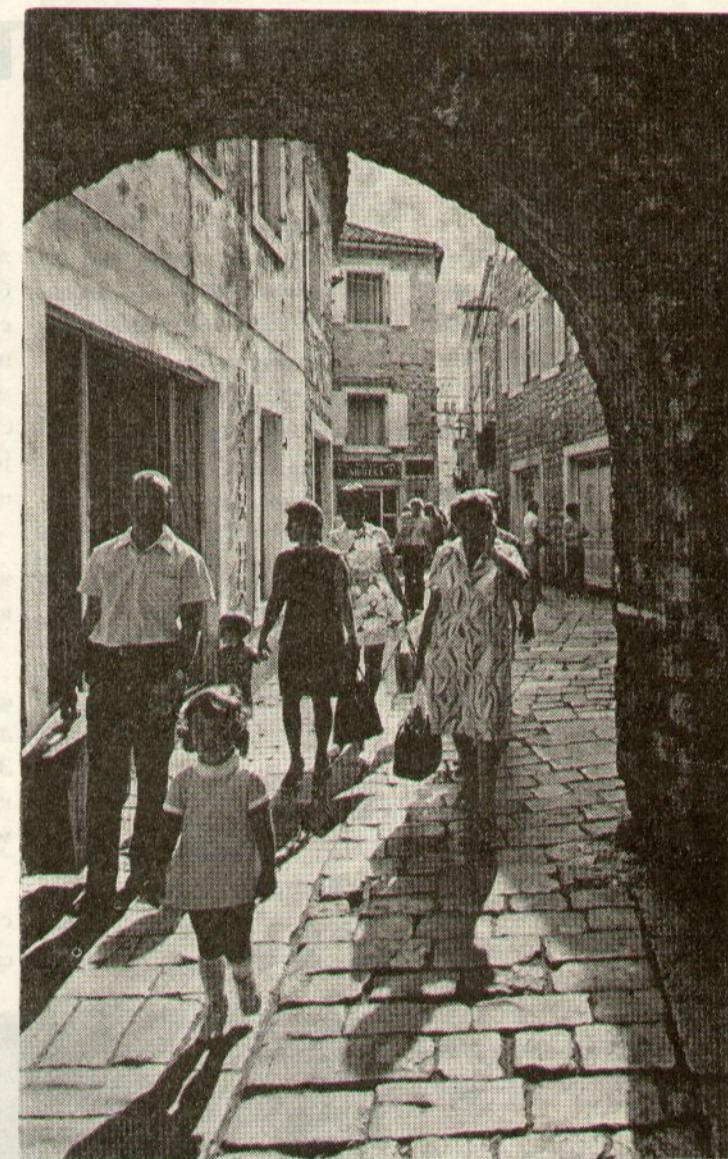
Завод за заштиту споменика културе Србије и Покрајински завод из Новог Сада.

Манастир Градишта представља значајан споменик фреско-сликарства касног средњег вијека. Предање го вори да је саграђен 1116. године, а у званичним документима помиње се 1307. године. У једној од три манастирске цркве животопис је 1620. године урадио поп Страхиња из Будимља. Фреске показују епизоде из Новог и Старог завјета. На њима су приказани ликови српских владара. Посебно је за нимљива фреска на којој је приказан светац са животињском главом.

Манастир Прасквица изнад Светог Стефана је један од најчувенијих и најзначајнијих од четири паштровска манастира. Има дугу и бурну историју. У њему су сачувани бројни стари документи, а у манастирској ризници сачуване су иконе и друге драгоцености. У цркви св. Николе у последње вријеме откривене су фреске непознатих мајстора. Посебну врједност у њој представља иконостас који је 1863. године радио сликар са Крфа Никола Аспири.

У организацији „Стари град“ од арх. Мелите Рађе новић дознали смо да је у теку израда пројекта за обнову још пет манастирских комплекса на подручју Будве.

Д. Н.

Ускоро опет овако

Из сусједних комуна

ПОДМЉЕАНА ФЛОТА „ЈУГООЦЕАНИЈЕ“

Которска „Југоцеанија“ подмлађује своју флоту. Недавно је набављен нови брод „Поморац“ који ће имати 34.800 тона.

Которани су такође потписали предуговор о изградњи два нова брода у ДР Њемачкој који ће имати по 18.000 тона и биће испоручени током 1987. и 1988. године.

СКУПЉА ВОДА И КИРИЈЕ У ЦЕТИЊУ

Цетињани који су до сада плаћали веома скупу воду мораје још више мјесечно да издавају за ову неопходну течност. Према одлуци Извршног одбора Скупиштине општине од 1. септембра домаћинства за кубик плаћају 57,70 динара, док повећање за радне организације важи од 1. априла и оне за кубни метар плаћају 111 динара.

И станарине су у овој комуни повећане у просјеку

НОВИ ХОТЕЛ У ЧАЊУ

У склопу одмаралишта „Бисерна обала“ у Чану, иначе највећег на цијелој јадранској обали недавно је отворен нови хотел. Ради се о објекту високе „Б“ категорије са 250 кревета. Овај хотел изграђен је ула гањем тринаест ОУР међу којима су Рударско-топионичарски басен Бор, шабачка „Зорка“, „Центропром“ из Београда и других. Хотел је изграђен за само пет мјесеци а пословање у оквиру Заједнице за одмор и рекреацију радника.

РЕКОРДНО ПОСЛОВАЊЕ АЕРОДРОМА У ТИВТУ

У јубиларној 15. години постојања аеродром у Тивту је рекорд. До краја августа 996 авиона различних компанија превезли су преко овог ваздушног пристаништа близу 200.000 путника. Сасвим је извесно да ће годишњи план који предвиђа промет од 285.000 путника бити реализован већ до краја овог мјесеца.

Препремио: С. Г.

РАЗГОВОРИ

У СРЦУ ЖЕНЕ ЉЕПОТА ЊЕНА

ЉЕТО јЕ НА ИЗМАКУ, из миче из календара септембра. Можда још неки топли дан? Обала још увијек пуне људи жељних сунчања и су срета са морем. У Ластви Гр балској, мало изнад моста, што Ластву дијели на будванску и которску, у кући која је још увијек у некој градњи, преко многих протеклих љета, станује и живи Радмила Мудрић, познати београдски текстописац; же на која је многе естрадне звијезде учинила славним, а се би оставила дилему: да ли је вредило живјети за оно што је она живјела?

Користимо се старим поznанством, и људским и пјесничким другарством, и позивамо је на један поподневни разговор.

— Од 1969. године, мој супруг и ја под Лаством градимо кућу.

— И још градите?

— Градимо, градимо. Врло тешко. Нема се паре, слаби су хонорари, — каже и смјешка се. — Без кредита, направно. Е да није тешко, још кад би ова наша приморска кућа била готова. Израчнајте, шеснаеста је година како је градимо.

— Реците, где су те твоје најпознатије пјесме настале. У Београду или овдје?

— Настајале су оне кроз цијели живот. Баш тако. Прва је објављена у Зборнику Иванградске гимназије па на овамо — на хиљаде.

— Је ли Ластва, море; је ли овај крајолик понекад бива инспирација?

— Па не би се рекло. И спирација је младост која као да помало нестаје. Али и кад се осјетим тако саром, успомене су ту. Пјесме које сам ја написала су интимне, пјесме моје, пјесме душе, осјења...

— Тебе данас на југословенској естради као текстописца посебно цијене. То није питање. То је констатација.

— Хвала. Кажу да важим за чувара љубави. Ни једна моя пјесма до сада није опоре зована, ни једна проглашена шундом.

— Ипак, ти памало живиши у сјеници славних?

— Па могло би се рећи да је то истина. Истина је. Ја

као да сам непозната у односу на оне који су постали поznати захваљујући текстовима што сам их ја написала.

— Помогни нам да помогнемо те славне. И имена певача и називе текстова.

— Телеграфски би то изгледало овако: Лепа Брена: „Не је жена”, Снежана Савић — све њене пјесме; Нада Топчагић: „Зовем те зовем”, Милица Плавшић: „Врати се врати”, Далиборка Стојићић: „Телефон ћути”, Зоран Калезинић: „Љубоморно срце”, прва награда на овогодишњем Београдском пролећу.

Импресивно, нема шта. Ни Радмила, ни ми не желимо да у овом разговору сачинимо списак њених текстова

Радмила Мудрић

који су несумњиво апсолутни хитови у новокомпоновању и забавној музici код нас. Сваки просечан југословенски певач почиње по неки њен текст. Ако ни један други, онда Бренину „Њежну жену”, сва како. Зато настављамо разговор о свакидашњици.

— Колико су и како прошли ова многа љета под Лаством?

— Мукотрпно и радно. По свећена изградњи те наше приморске кућице и породици. Можда за то је и није било инспирације? Зато су београдске јесени и зиме пуне тога. Богате.

— Кажеш да су све твоје пјесме интимне, лична инспирација. Од тога што данас цијели свет живи заједно са тобом, што је засигурно било истина?

— „Њежна жена”, пјесма коју сад пјева Лепа Брена: „Свака жена тајну носи, у срцу спава љепота-њена. А не у телу, не у коси.”

Не треба коментара. Радмила је жена којој свакако треба вјеровати кад каже: „У срцу спава љепота њена”. Ње на порука је већ допрла до многих мушких и женских срдаца. Многе ће генерације је пјевати њену поруку. А ми питамо Радмилу:

— Пјесник воли море. Каји нам које је твоје, од тог великог мора, твоја плажа?

— Ова што је најближа Ластви Грбальској. Плажа Буђуности. Јаз. Рај на земљи. Зато смо и градили то мало куће под Лаством. Да буде мо ближи рају.

Радмила, текстописац и пјесник, градитељ, мајка, данас са великим бригом гаји цви

лако приближава време кад ћемо ми као друштво уложити напор да свима који производе кич и шунд — стане то озбиљно на пут.

Да повјерујемо Радмили. И треба. Она је стваралац који свакодневно учествује у јавном музичком животу. Упозната је са текућим догађајима, може да каже нешто озбиљно и о будућности. Оста

вљамо је са породицом и пријатељима који су свакодневно на њеној тераси. Негде, из неког ресторана уз магистралу, чује се Радмилина и Бренина пјесма: „Њежна је на”. Смјешкамо се, као да је неко знао за овај наш разговор...

Раде Јовић
Владо Станишић

ГОСТ РЕДАКЦИЈЕ ЖИВКО НИКОЛИЋ

филмски редитељ

ЉЕПОТА ЈЕ И У ПОРОКУ

ЖИВКА НИКОЛИЋА, највећег познатог филмског ствараца, који је филмом „Чудо невиђеног“ у производњи „Зета филма“ нашој кинематографији ове године прибавио још једно велико признање (сребрна медаља на чвеној филмском фестивалу у Москви) срећи смо ових дана. На улицињској Ади са бројном екипом по сопственом сценарију увећоко снимије свој пети играни филм који се зове „Љепота пороке“.

— Хоће ли опет бити нешто чудо невиђено, обраћамо се редитељу који углавном све своје филмове снима у Црној Гори, посебно на њеном приморју.

— Шта да кажем, као ни претходни моји филмови ни овај нема фабуле. Можда се одговор на питање шта је то што радим најбоље може на ћи у самом наслову филма. Шта је порок — да ли је то оно о чему имамо устаљено мишљење или је он пак неиздавни дјо човјекове природе и потребе. Чак и лијеп. Мој ће нови филм бити повод да се размишља о ономе што често прећуткујемо, што скривамо, не признајемо да постоји, а ту је неизједе у нама.

— Је ли „љепота порока“ у неку руку наставак „Бештија“, „Јованче Лукине“, „Гостодина Голуже“ и „Чуда невиђеног“?

— Може се и тако рећи. У питању је доста сложена

филмска структура — нешто најделikatnije што сам до сада радио. Улазим у један неотворен свет и тек када измонтiram оно што се снимило видјеју да ли сам ту нешто помjerio.

— Аду сте изабрали као мјесто где ће се снимати већи дио ваше филмске приче. Зашто?

— Да није било Аде не било ни овог филма. Када сам први пут посетио ово чудесно острво рекао сам се би: овде мораш снимати филм. Ада је рајски врт, ту је однос боја и сјајности доведен до перфекције, ту је морска обала са пјеском који личи на шећер а с друге стране је речна вода. Конечно ту је прашума кроз коју је тешко проћи. Нешто ћу снимати у Бару и Цетињу — све укупно филм ће се радiti 36 дана. У јапуару ће цио посао бити окончан.

— Ко се тумачи улога?

— Играју наши познати глумци Мира Фурлан, Петар Божовић, Мира Бањац, Боро Стјепановић, Миодраг Каракић, француски глумац Ален Нури, Боро Беговић, Вељко Мандић, Весна Пећанац, Ева Рас, Мило Мирановић и по први пут пјевач Боба Стевановић. Директор фотографије је Радослав Владић, сценограф Миромир Мирнић, костимограф Дивна Јовановић, а продуцент је „Центар филм“ из Београда.

С. Г.

О својој активности у са везничкој војсци тих посљедњих дана рата у Њемачкој, Предраг Ковачевић има пуно доказа. Љубоморно их чува у посебној фасцикли, посебно оне који се односе на његов велики лов. У потврди коју му је лично издао бригадни генерал Артур Г. Проудлок, маја 1945. године, између остalog пише:

„Дан, или два касније, испоставило се да је „мајор“ није био нико други него злогласни Хајнрих Химлер, који је извршио самоубиство већом дозом цијанида у Линбергу, као да је коначно идентификован. Да није поручник Ковачевић у његова два СС прапорица сигурно одлучала негде друго, јер у то време било је на хиљаде немачких војника који су се кретали...

Ја сам честитао поручнику Ковачевићу за пока зану будност и зато што је он заслужан да је Химлер био упућен на даљу проверу и испитивање“.

*

Језици су у животу Предрага Ковачевића, много значили. Захваљујући њима, остао је жив, а по моћу они су му помогли и да буде тако много заслужан за хватање једног од највећих војних рајха. А говори их седам: енглески, руски, њемачки, француски, италијански, турски и грчки. Грчки и турски је научио у Царској паду, где је провео дјецињство (отац му је тамо службовао), руски је научио у гимназији, енглески у Кембриџу и Единбургу где је студирао, а италијански, француски и њемачки путујући и ученици сам.

ЧЕТРДЕСЕТ ГОДИНА ОД ПОБЈЕДЕ

ПОДВИГ ПРОФЕСОРА ПРЕДРАГА

ЧЕСТ ЈЕ ГОСТ НАШЕГ ГРАДА и редовни читалац „Приморских новина“. Како каже дебелим нитима је ве зан за Петровац одакле му је мајка, за Грбаљ из којег потиче. Ту своју љубав и свој плодни истраживачки рад дуг више деценија уткао је у двије књиге које носе назив „Паштровићи“ и „Грбаљ“. Писао је и пише још много тога а недавно му је изашло друго издање књиге „Историја босанског поморства“ у којој су неке странице посвећене Будви и Петровцу.

Недавно је нашу редакцију посетио Предраг Ковачевић, професор из Котора у пензији — о њему је ријеч у овом тексту — гдје смо во дили разговор на разне теме. Највише о „Приморским новинама“ чији је изузетно пажљив читалац.

Скромни професор који је „загајио“ у девету деценију живота али крепак и чио као да му је тридесетак година мање открио нам је један дрогај из свог живота, интересантан и доста много важан, о којем се до сада није баш много знало. Додатно се све то задње године рата — дакле прије пуне четири деценије.

Предраг Ковачевић, који је пуних 46 година провео за катедром Поморске школе у Котору ради се одазвају молби наше редакције да не што више каже о томе како је његовом заслугом откријен један од највећих злочинаца другог свјетског рата, омражени рајхсфирер Хајнрих Химлер. О овом „чу довишту у људском облику“ зна се много а ми ћemo само поновити да је уз Хитлера био најмоћнији и најмрачнија личност нацистичког режима, најтежки ратни злочинац посљедњег свјетског рата. Као шеф полиције, министар унутрашњих послова и присталица теорије о надмоћности германске расе, беспримјерном бруталношћу је спроводио снађење на цистичке државе да би зато сподарила свијетом. Као рајхсфирер СС-јединице створио је самосталну оружану силу уз Вермахт, организовао „ка знене експедиције“, масовне депортације, концентрационе логоре, убијање заробљеника, уништавање милиона људи, жена и дјеце из окупираних земаља.

ОДЛАЗАК У ОСНАБРИК

Предраг Ковачевић ступио је у ондашњу Научну академију у Котору још 1931. године, када је „дошао из свијета“ гдје је изучио школе и преносио своја знања будућим поморцима. Остао је

ту до почетка рата када је мобилисан и као резервни по ручник обрео се у Крагујевцу. Када је капитулирала бивша Југославија млади официр покушава да бежи, али у томе не успијева. Мада је код једног сељака из околине Смедеревске паланке преносио и успио да добије сељачко одијело, није далеко стигао. На једном мосту, у групи сељака, Њемци су запазили војничке докуле и чарапе на ногама младог поручника и он је био откријен.

Предраг Ковачевић

— Сигурно би ме стријељали да ме није спасио њемачки језик, прича нам сиједи професор. — Када су њемачки војници видјели да знам њихов језик, којег сам предавао у школи, одлучили су да ме умјесто у смрт пошаљу у логор.

Након много путовања, Предраг Ковачевић је стигао у Оснабрик. У логору је било око 5.000 Југословена, махом официра, међу којима је било и стотињак тенерала.

— До 1943. године владала је страшна глад у логору, сјећа се Ковачевић тих дана. — А онда, након успјеха савезника, женевска конвенција о ратним заробљеницима се боље поштоваја, па је и нама било боље. Што се више близијо крај рата, били смо срећнији, али је и неизвјесност расла — стражавали смо од честих бомбардовања, сада већ савезничке војске. Једном је и наш логор страдао — од изручених бомби животе је изгубило много наших људи.

УМЈЕСТО КУЋИ У ТУМАЧЕ

Априла 1945. године у Оснабрик су ушли енглески тенкови. Нешто прије тога извршена је евакуација логора и већина заробљеника је спроведена у друга мјеста, а Ковачевић, који се у међувремену направио боле-

стан (желио је да слободу дочека ту у Оснабрику) са још 120, махом старијих и изнемоглих људи, остао је у баракама где је провео четири и по године, засигурно најтеже у свом животу. Са везници су донојели толико жељену храну и логораши су се окријепили.

— Попут смо се два дана опорављали, позвали су ме у канцеларију савезничке војске. Неко је, ваљда, казао да говорим више језика. У ритама које су на мени биле толике године логоровања и у дрвеним кломпама, стао сам пред савезничке официри. Један од њих не скривајући изненађење је рекао:

— Предраг, побогу, да ли сте то ви? Па како то изгледате?

И моје изненађење је било отромно. Преда мном је стајао енглески официр Алан Фрејзер, мој колега са студија у Единбургу.

Предраг је убрзо упућен у команду савезничке репатриционе мисије. Примио га је лично командант Бат Олдхам. Још увјејк у ритама и кломпама стајао је пред углјеним и уштирканим официрима. Пришао му је и топло га загрлио руски официр Михаил Роготкин. Од тог момента остао је као тумач у руској репатриционој мисији.

Рат је био завршен. Савезници су увелико крстарили Њемачком. Највећи непријатељ човјечанства Адолф Хитлер, 30. априла извршио је самоубиство, признајући пораз.

За Предрага Ковачевића починао је нови живот.

СУМЊИВИ МАОЈОР

У мају те посљедње ратне године поручник Ковачевић је радио као тумач у Зедорфу. Официр Роготкин је отишао, а дошао је гвардијски старији лајтант Евгениј Пусиков. Млади професор је имао задатак да испиши је одбјегле Њемце које су приводиле савезничке патроле. А у то вријеме сјеверном Њемачком вршњало је много њемачких војника. Међу њима било је доста официра, па и генерала који су у бјектству тражили спас.

— Непдје средином маја приведена су три Њемца који су се понашали врло сумњиво, прича Ковачевић. — Када сам затражио исправе почели су се комешати. Један од њих имао је повез преко лијевог ока, униформу мајора и исправу која је гласила на име Хајнрих Хитцигер. Чини ми се, познао сам га тог тренутка, али није био стопостотно сигуран.

Понекад у логору долазиле су ми до руку њемачке но вине и знао сам да је мајор са повезом на оку често био на њиховим страницама. Пришао сам „мајору“ који је био очигледно нервозан, и покушавајући да му скинем зavoј са ока рекавши:

— Где сте то повријеђени? Ми имамо добре љекаре који ће вам погледати ра ну.

Гробу ме је одбјо рекавши да му не треба помоћ наших љекара.

Пришао сам претпоставље ном рекавши да су они Њемци сумњиви, нарочито „мајор“ са повезом, и да их треба под јаком стражом спровести у Бременферде, сабирни пункт где су испитивани сумњиви Њемци. Пусиков је тих дана био одсутан, па сам сам обавио тај посао.

Након два, три дана позвао ме је Артур Проудлок, енглески бритадни генерал, који је био командант у Зедорфу.

— Честитам Ковачевићу, рекао је. Знате ли кога сте задржали? Прерушени мајор био је лично Хајнрих Химлер за којим се дуго трагало.

Увече је Проудлок прире дио вечеру у моју част.

Творац геноцида, никада силен Химлер, прерушен и престрашен, након пропasti нацизма, дуго је лутао сјеверном Њемачком. Непдје почетком маја, изгубио му се сваки траг, а онда је тражио склоништа и пријатеље како би умакао савезничким патролама. Налепио је на прву патролу, а онда на Предрага Ковачевића који га је спровео у Бременфердене, па у Линебург. Пришао је своје име и потајно се надао да ће некако успети да се извуче. Али, када је видио да је обруч толико степнат, успио је да ипак превари своје чуваре.

Пошто су му претресли одјело и одстријали све чиме би евентуално могао себи одузети живот (чак и ампуле цијанкалама које је намјерно оставио у цеповима), очекивало се да ће бити са осталим непријатељима човјечанства изведен пред суд. Јејкари и остали сјетили су се да прегледају уста, јер су знали за могућност да се под језиком или у шупљем збу бу може држати ампулу снајног отрова. Тако је и био. Химлер је видјен што смјерају скрцкао ампулицију и за неколико секунди се срушio мртав.

Био је то његов посљедњи трик.

Саво ГРЕГОВИЋ

ДА ЛИ СТЕ ЗНАЛИ?

Организам упија воду прије свега из хране. На тај начин човјек дневно унесе око литар воде. Комад хљеба од 350 грама даје рганизму једну чашу воде!

ПИСЦИ ШКОЛСКЕ ЛЕКТИРЕ

МИРА АЛЕЧКОВИЋ

Име пјесникиње Мира Алечковић познато је мно гим нашим читаоцима и старијим и млађим. Нема ученика у нашим школама који није читao њене ЗВЈЕЗДАНЕ БАЛАДЕ и друге пјесме спјеване за дјецу. Њена поезија је најприсније везана за младе и незамјењиво је што во у школским читанкама.

Рођена је 1924. године у Новом Саду. Гимназију је завршила у Београду. Студирала је упоредну књижевност и славистику. Учествовала је у народноослободилачкој борби. Послиje рата била је уредник многих омладинских часописа и листова, а данас је главни и одговорни уредник књижевног часописа за дјецу „Змај“. У току свог дугогодишњег књижевног рада објавила је тридесетак књига поезије и прозе за дјецу и одрасле. До битник је многих награда, међу којима и Седмолучске награде.

Важнија дјела писана за дјецу: Подземни хероји, Дани разиграни, Пионирско прољеће, Љуљашка на грани, Сребрни воз, Звездане баладе, Крилати људи, Светла соба, Збор гом велика тајно, Санјалица, За што градиш реку.

Раде ЈОВИЋ

КИЈАВИЦА

Појео вук црни лук, па кија.

Тражи славне лекаре да га излече.

Један се „славни“, јавља чак из далеког Рија,

па каже:

Добар вечер, где вас боли и шта вас пеће?

Аууу! — вук зева,

крче му црева,

нос му кипи,

грло му шкрапи.

Зините!

Тако.., Јадниче,

па ви сте црни лук

појели попако.

НАЈЗАД ЈЕ ПРИМИЈЕТИО

Брачни пар дошао у Лу бр. Заустављају се пред Милошком Венером. Он гледа час у Венеру, час у жену и, као рођени каваљер, каже:

— Сличност је, заиста, запаљујућа!

— Ох, најзад си примијетио да немам шта да обучим!

ФУДБАЛ

И ДАЉЕ БЕЗ ПОРАЗА

ЕКИПА БУДВЕ је најпријатније изненађење по слије четири кола у Црногорској лиги. Повратник у лиги још не зна за пораз чак што више по слије одигране четири утакмице налази се на чelu првенствене табеле.

Послије двије побједе у трећем колу лидер из Будве дочекао је на свом терену новајлију у лиги тим „Партизана“ из Гусиња. Фудбалери које успјешно води тренер Тодоровић нису дозволили изненађење, просто су изрешетали мрежу голмана Дедића. Резултат је на крају утакмице гласио 4:0, а изванредну партију су пружили браћа Цвијовић.

У четвртом колу Будвани су гостовали у Тузима. Пред пут на утакмицу са „Дечићем“ није било великог оптимизма јер је познато да мало ко са вруког терена у Тузима носи бодове. Но, Будвани су и у овој утакмици играли веома добро и ангажовано и показали да њихов успјех из прва три кола није био случајан. Будвани су у првом полувремену надиграли домаћина. Лијепу игру су крунисти поготком Вујовића већ у 19. минуту. Све до 60. минута гости су били у вођству, када је М. Коћић постигао погодак из акције која је „мирисала“ на обсајд. Но није тако мислио и судија Момчило Вуковић из Титограда који је признао погодак. Том приликом је Крушић зарадио жуту картон.

И овога пута је од стране спорских извјештача са утакмице у Тузима за најбољег играча утакмице проглашен Станко Думнић. Овај искусни фудбалер, повратник у тиму Будве доживљава на почетку овог првенства своју нову фудбалску младост. Игра заиста изванредно на свим утакмицама и права је напаст за противничке одбране. У Тузима су још добро играли М. Цвијовић, Томовић, Божковић и голгетер Вујовић.

Из четири утакмице Будвани су сакупили 7 бодова и имају изванредну гол-разлику од 12:3.

С. ГРЕГОВИЋ

Екипа „Будве“

ОДБОЈКАШКИ ТУРНИР У БУДВИ**ПЕХАР „ЦРВЕНОЈ ЗВЕЗДИ“**

На терену хотелског комплекса „Бечићка плажа“ одржан је четврти традиционални одбојкашки турнир „Дани одбојке Будва 85“. На турниру су учествовало сљедеће екипе: „Вардар“ из Скочице, „Спартак“ из Суботице, „Жељезничар“ из Осијека, „Црвена звезда“ из Београда, „Будућност“ из Титограда, и „Аvala“ из Будве. Била је то интересантна манифестација, која је квалиитетом екипа-учесника и атрактивношћу приказаних игара, значајно допринојела афирмацији одбојке у Будви и Црној Гори, а туристима пружила изузетно уgodan спорчки доживљај. За екипе — учеснике овог турнира ово је била, квалиитетна првјежера степена припремљености пред почетак лигашких такмичења.

Одбојкашки клуб „Аvala“ и ООУР „Хотели бечићка плажа“ уложили су много труда да ова спортска манифестација буде на високом нивоу. Обезбиједили су већи број награда, затим, организовали заједнички излет, тако да је учесницима помогено да од Будве до Маузолеја на Ловћену ужијавају у природним љепотама овог дјела Црне Горе.

Најбоље игре, што је очекивано, пружили су одбојкаши „Црвених звезда“. У овом тиму, наступа неколико репрезентативаца Југославије — Митић, Ђорђевић, Танасковић, а и млади су одушили љубитеље овог спорта. Прволигаши: „Вардар“, „Спартак“ и „Жељезничар“ из кола у коло играли су све боље. „Будућност“ је на овом турниру наступила у измијењеном сastавu. Недостајало је неколико квалиитетних одбојкаша. Приказаном игром су пријатиљи изненадили.

Домаћин и организатор „Аvala“ је на турниру наступио са новајлијама Буро вићем и Мичетом. У веомајакој конкуренцији, одбојкаши „Аvale“ су знали да изненаде добром и борбеном игром.

Турнир је посматрало близу шест хиљада гледалаца што је потврда да је овај, још недовољно афирмисани спорт у Црној Гори, добио велики број присталица. Организатор заслужује све похвале за успешну организацију.

Првопласираној екипи „Црвеној звезди“ припадао је Пе-

хар СО Будве, другопласираном „Жељезничару“ Пехар ООУР Бечићка плажа“ а трећепласираном „Вардару“ — Пехар ООУР „Аvala“. За најбољег техничара проглашен је Миодраг Митић, члан „Црвене звезде“ а за најбољег играча Ненад Ђорђевић, члан истог клуба.

С. Гленца

ОСВЈЕЖЕЊЕ У „БУДВИ“

На годишњој конференцији ОФК „Будве“ изабрано је неколико нових чланова из вршњак одбора клуба. Агилног секретара Љуку Баљевића замјенио је фудбалер овог клуба Драган (Пурко) Иванчевић. До замјене је дошло највише због тога што је Баљевић заузет на радном месту као и студијама. Још су у рад укључени Васо Марковић, Милош Трифуновић, Нико Станишић и Гојко Прибилић. Ови ентузијасти ће бити од велике користи будванској фудбалу.

У стручним штабима организатори су донедавно активни фудбалери Горан Калезић и Мишко Петровић. Они ће у раду помагати Десимиру Тодоровићу. За вођење омладинског тима изабран је најбољи фудбалер Будве Станко Думнић.

Играчки кадар је јачи до ласком талентованог и веома младог фудбалера Будућности Ненада Масловара.

С. Гл.

„ПЕТРОВАЦ И „МИЛОЧЕР“ ИЗБРИСАНИ

Дугогодишњи републички лигаш „Петровац“, који је посљедњих неколико година наступао у јужној регији, прије изјестог времена, изbrisан је из југ фудбала. Исту судбину доживио је и ФК „Милочар“ такође дуго година члан регије. Одговор

ни из Међуопштинског фудбалског савеза Котор су се на овакав корак одлучили из разлога што су ови спортски колективи већ неколико година наступали неорганизовано. Често се дешавало да одустану од даљег такмичења, тако да је њихово (не) играње утицало на регуларност првенства. Није риједак случај да су били и веома слаби домаћини, па су суђије често остајале без наплаћених путних трошкова и судских такса, а о редарској служби да и не говоримо.

С. Гл.

„БУДВА“ ИСПАЛА

Куп утакмица на подручју Црне Горе између лидера републичке лиге, „Будве“ и веома добrog „Игала“, такође, члана лиге, завршена је побједом гостију. Будвани су у овај меч ушли са измијењеним сastавom; приказали су добру игру, створили неколико шанса које нијесу испорушили. У регуларном току утакмица је за вршена неријешеним резултатом 1:1, а приликом извршења једанаестераца гости су били успјешнији и избрзили пласман у четвртфинале. Резултат је на крају гласио 2:4.

Стекао се утисак да домаћи фудбалери нијесу жељели пласман у следеће коло. С. Гл.

Уредништву
„Приморских новина“

ТРЖИШНА ИНСПЕКЦИЈА ШТИТИ КУПЦА

У продавници „Напредак“ из Котора смјештеној у приземљу наше стамбене зграде, 8. јуна 1985. године, купио сам радио апарат нишке производње. Међутим, након куповине, радио је само један сат. На предлог продавца радио апарат сам однисао у Сервис ЕИ Ниш, Котор. Како исти није могао да се поправи у гарантном року, Сервис је повукao гарантни лист и рачун у намјери да врати новац. Међутим, убрзо је измијенио одлуку понудио ми радио апарат дјелимично поправљен. Са овим нисам бил задовољна. Цијелу ствар сам пријавила тржишном инспектору Скупштине општине Будва Богдану Ђелотићу. Захваљујући његовом ангажовању продавница „Напредак“ у Будви, послије дугог опирања, вратила ми је новац.

Овим желим јавно да се захвалим Тржишној инспекцији Будва а посебно другу инспектору Богдану Ђелотићу.

Манојловић Борислава

МАТИНЕ СУБОТОМ

Сви они који воле филм, а посебно најмлађи, имају могућност да гледају филм сваке суботе у 11 часова, почев од 14. септембра па до 31. маја идуће године.

„Зета филм“ је настојала да и најмлађи љубитељи филма имају своју представу и да се радују суботи. То ће бити дан за окупљање предшколске и школске дјеца у сали „Зета филма“, умјесто у школи или забавиши ту.

Мора се пријати да, по ред великом броја уvezених и произведених филмова у Југославији, најмање има оних за најмлађе посјетиоце филмских представа. И, по ред те велике препреке, „Зета филм“ је направила програм, који ће се, вјероватно, свидjetи свима који га буду пратили.

У тај програм уврштени су сви филмови пригодни за предшколске и школске узраст, почев од научно-фантастичног, цртаног, одговарајућег вестерна, авантуристичког, родољубивог. Ту су и филмови који нам представљају биљни и животињски свет, као и љубав према оном што треба да се воли и његује.

ОГЛАС

Цетиње — Јадран — Двособан стан 60 м² са лођом, телефоном, гаражом мијењам за сличан у било којем мјесту на мору. Понуде на телефон 086 22-316.